

บทที่ 4

ผลการวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง “บุคลิกภาพทางอารมณ์ บุคลิกการเป็นผู้ประกอบการ ภูมิความรู้ ความชำนาญ และความสำเร็จในการประกอบการของผู้ประกอบการธุรกิจอาหารแช่แข็งกลุ่มผลิตภัณฑ์จากสัตว์น้ำ” ผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ประกอบการธุรกิจอาหารแช่แข็งกลุ่มผลิตภัณฑ์จากสัตว์น้ำ จำนวน 33 ราย แล้วนำข้อมูลที่ได้มาคำนวณทางสถิติ ซึ่งผลการวิเคราะห์แบ่งออกเป็น 4 ส่วน ดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการในธุรกิจอาหารแช่แข็งกลุ่มผลิตภัณฑ์จากสัตว์น้ำ

ส่วนที่ 2 ลักษณะความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจอาหารแช่แข็งกลุ่มผลิตภัณฑ์จากสัตว์น้ำ

ส่วนที่ 3 ลักษณะของบุคลิกภาพทางอารมณ์ บุคลิกการเป็นผู้ประกอบการ ภูมิความรู้ความชำนาญของผู้ประกอบการธุรกิจอาหารแช่แข็งกลุ่มผลิตภัณฑ์จากสัตว์น้ำ

ส่วนที่ 4 ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการในธุรกิจอาหารแช่แข็งกลุ่มผลิตภัณฑ์จากสัตว์น้ำ

ตารางที่ 4.1
แสดงข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการ

ลักษณะส่วนบุคคล	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
1. เพศ		
- ชาย	26	78.79
- หญิง	7	21.21
รวม	33	100
2. อายุ		
- ไม่เกิน 30 ปี	3	9.10
- 31 – 40 ปี	8	24.24
- 41 – 50 ปี	11	33.33
- 51 – 60 ปี	7	21.21
- มากกว่า 61 ปี	4	12.12
รวม	33	100
3. ระดับการศึกษา		
- ประถมศึกษา	1	3.00
- มัธยมศึกษา	5	15.2
- อาชีวศึกษา	3	9.10
- ปริญญาตรี	11	33.30
- สูงกว่าปริญญาตรี	13	39.40
รวม	33	100
4. สมาชิกหลักในครอบครัวเป็นเจ้าของกิจการ		
- มี	22	66.70
- ไม่มี	10	30.30
- ไม่ระบุ/ไม่ทราบ	1	3.00
รวม	33	100

จากตารางที่ 4.1 แสดงลักษณะทั่วไปของผู้ประกอบการ พบว่า ผู้ประกอบการที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย (ร้อยละ 78.79) มีอายุอยู่ในช่วง 41 – 50 ปี (ร้อยละ 33.33) จบการศึกษาตั้งแต่ระดับปริญญาตรีขึ้นไป (72.70) และมีสมาชิกหลักในครอบครัวเป็นเจ้าของกิจการ (66.70)

ตารางที่ 4.2
แสดงประสบการณ์งานอาชีพของผู้ประกอบการ

ประสบการณ์งานอาชีพของผู้ประกอบการ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
1. เคยประกอบธุรกิจเองมาก่อน		
- เคย	8	24.24
- ธุรกิจประเภทเดียวกัน	4	12.12
- ธุรกิจประเภทอื่น	4	12.12
- ไม่เคย	25	75.76
รวม	33	100
2. มีประสบการณ์การทำงานที่อื่นก่อนเริ่มประกอบธุรกิจปัจจุบัน		
- มี	21	63.64
- ธุรกิจประเภทเดียวกัน	9	27.27
- ธุรกิจประเภทอื่น	12	36.36
- ไม่มี	12	36.36
รวม	33	100
3. การเข้ารับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการเป็นเจ้าของธุรกิจ		
- เคยได้รับการฝึกอบรม	26	78.79
- ไม่เคยได้รับการฝึกอบรม	7	21.21
รวม	33	100

จากตารางที่ 4.2 แสดงประสบการณ์งานอาชีพของผู้ประกอบการ พบว่า ผู้ประกอบการที่เป็นกลุ่มตัวอย่างไม่เคยประกอบธุรกิจเองมาก่อน (ร้อยละ 75.76) เคยมีประสบการณ์การทำงานที่อื่นก่อนเริ่มประกอบธุรกิจปัจจุบัน (ร้อยละ 63.64) และเคยได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการเป็นเจ้าของธุรกิจมาก่อน (ร้อยละ 78.79)

ตารางที่ 4.3
แสดงการวางแผนธุรกิจและลักษณะทั่วไปของกิจการ

การวางแผนธุรกิจและสภาพกิจการ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
1. การเริ่มต้นดำเนินธุรกิจ		
- รับช่วงมา	17	51.52
- ก่อตั้งเอง	16	48.48
รวม	33	100
2. อายุกิจการ		
- ตั้งแต่ 21 ปีขึ้นไป	12	36.36
- 11 - 20 ปี	13	39.40
- น้อยกว่า 10 ปี	8	24.24
รวม	33	100
3. เงินทุนจดทะเบียน		
- ไม่เกิน 50 ล้านบาท	18	54.55
- 51 – 200 ล้านบาท	9	27.27
- มากกว่า 200 ล้านบาท	3	9.09
- ไม่ระบุเงินทุนจดทะเบียน	3	9.09
รวม	33	100
4. มีแผนธุรกิจ (Business Plan) ในการดำเนินธุรกิจ		
- มี	28	84.85
- ไม่มี	5	15.15
รวม	33	100

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)
แสดงการวางแผนธุรกิจและลักษณะทั่วไปของกิจการ

การวางแผนธุรกิจและสภาพกิจการ (ต่อ)	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
5. การมีหุ้นส่วนหรือผู้อื่นเป็นเจ้าของร่วมกันในธุรกิจ		
- มีหุ้นส่วนและเข้าร่วมดำเนินงาน	19	57.58
- มีหุ้นส่วนแต่ไม่ได้เข้าร่วมดำเนินงาน	6	18.18
- ไม่มีหุ้นส่วน เป็นเจ้าของกิจการเพียงผู้เดียว	8	24.24
รวม	33	100
6. จำนวนพนักงานในปัจจุบัน		
- ไม่เกิน 50 คน	2	6.06
- 51 – 200 คน	7	21.21
- มากกว่า 200 คนขึ้นไป	24	72.73
รวม	33	100
7. จำนวนชั่วโมงการทำงาน (ต่อสัปดาห์)		
- ไม่เกิน 50 ชั่วโมง	16	48.49
- 51 - 60 ชั่วโมง	11	33.33
- 71 – 80 ชั่วโมง	4	12.12
- มากกว่า 80 ชั่วโมงขึ้นไป	2	6.06
รวม	33	100

จากตารางที่ 4.3 แสดงการวางแผนธุรกิจและสภาพธุรกิจในระยะเริ่มแรกของผู้ประกอบการ พบว่า สัดส่วนของการเริ่มต้นกิจการระหว่างการรับช่วงมา กับการก่อตั้งด้วยตนเอง มีความใกล้เคียงมาก (ร้อยละ 51.52 และร้อยละ 48.48) ส่วนใหญ่เป็นกิจการที่มีอายุมากกว่า 10 ปีขึ้นไป (ร้อยละ 75.76) รวมถึงมีเงินทุนจดทะเบียนไม่เกิน 50 ล้านบาท (ร้อยละ 54.55) มีการเขียนแผนธุรกิจ (Business Plan) เพื่อใช้ในการดำเนินธุรกิจ (ร้อยละ 84.85) มีหุ้นส่วนหรือผู้อื่นเป็นเจ้าของร่วมในธุรกิจ (ร้อยละ 75.76) มีจำนวนพนักงานมากกว่า 200 คนขึ้นไป (ร้อยละ 72.73) และมีจำนวนชั่วโมงการทำงานไม่เกิน 50 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ (ร้อยละ 48.49)

ตารางที่ 4.4
แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสำหรับข้อมูลทั่วไป
ของผู้ประกอบการ (N = 33)

ข้อมูลทั่วไป	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน
	Minimum	Maximum	Mean	SD.
1. อายุ	28	65	45.15	10.62
2. จำนวนปีที่ใช้ในการศึกษา	4	18	15.33	3.38
3. เงินทุนจดทะเบียน	1	750	85.65	146.94
4. จำนวนพนักงานในปัจจุบัน	12	7,200	1,588.45	2,037.86
5. จำนวนชั่วโมงทำงาน	48	112	56.97	13.95
6. อายุกิจการ	3	43	16.33	9.74

จากตารางที่ 4.4 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสำหรับข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการ (N = 33) พบว่า

1. อายุของผู้ประกอบการที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีอายุน้อยที่สุด คือ 28 ปี อายุมากที่สุด คือ 65 ปี โดยระดับอายุเฉลี่ยเท่ากับ 45.15 ปี และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 10.62
2. ผู้ประกอบการมีจำนวนปีที่ใช้ในการศึกษามากที่สุด คือ 4 ปี และสูงที่สุด คือ 18 ปี โดยมีระดับเฉลี่ยเท่ากับ 15.33 ปี และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.38
3. มีการใช้เงินทุนในการจดทะเบียนสูงสุดที่ 750 ล้านบาท และต่ำสุดอยู่ที่ 1 ล้านบาท โดยเงินทุนจดทะเบียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 85.65 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 146.94
4. จำนวนพนักงานในปัจจุบันต่ำสุด คือ 12 คน และสูงสุดถึง 7,200 คน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1,588.45 คน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2,037.86
5. ผู้ประกอบการใช้เวลาในการทำงานน้อยที่สุด คือ 48 ชั่วโมง/สัปดาห์ สูงสุดคือ 112 ชั่วโมง/สัปดาห์ และมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 56.97 ชั่วโมง/สัปดาห์ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 13.95
6. อายุกิจการต่ำสุด คือ 3 ปี และสูงสุด คือ 43 ปี โดยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 16.33 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 9.74

ส่วนที่ 2 ลักษณะความสำเร็จในการประกอบการของผู้ประกอบการธุรกิจอาหารแช่แข็ง กลุ่มผลิตภัณฑ์จากสัตว์น้ำ

การวิจัยครั้งนี้ทำการวัดความสำเร็จในการประกอบการของผู้ประกอบการ โดย สัมภาษณ์ผู้ประกอบการในรายละเอียดเกี่ยวกับธุรกิจตามแบบสัมภาษณ์ชนิดมีโครงสร้างเป็น รายบุคคลตามแนวทางของ ดร. ไมเคิล เฟรเซอร์ส ได้แก่ แนวโน้มของกำไร แนวโน้มของจำนวน ลูกค้า แนวโน้มของยอดขาย แนวโน้มของธุรกิจโดยรวม แนวโน้มของจำนวนพนักงาน การประเมิน ความสำเร็จโดยตัวผู้ประกอบการเอง ได้แก่ ความพึงพอใจในความสำเร็จเมื่อเทียบกับคู่แข่งชั้น ความพึงพอใจในฐานะของเจ้าของกิจการ ความพึงพอใจในรายได้ รวมทั้งการประเมินความสำเร็จ โดยบุคคลภายนอก และการประเมินความสำเร็จโดยผู้สัมภาษณ์ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. แนวโน้มของกำไร

พบว่า มีแนวโน้มดังในตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.5

แสดงแนวโน้มของกำไรของผู้ประกอบการธุรกิจอาหารแช่แข็ง กลุ่มผลิตภัณฑ์จากสัตว์น้ำตั้งแต่ พ.ศ. 2545-2548

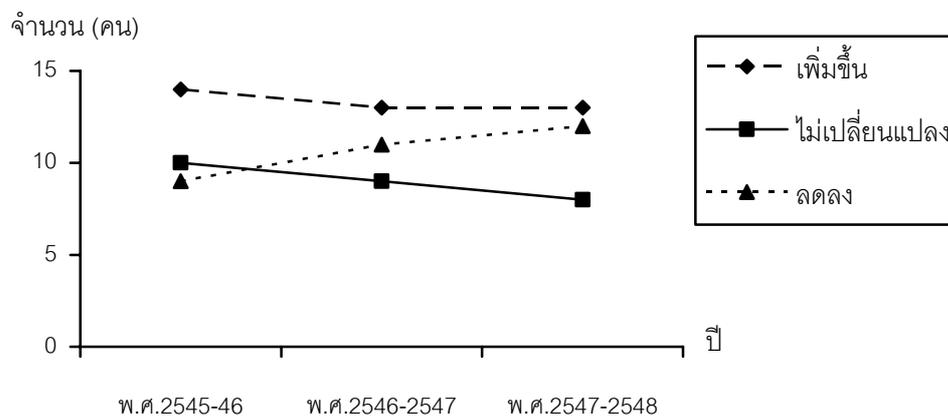
แนวโน้ม	พ.ศ.2545-46		พ.ศ.2546-47		พ.ศ.2547-2548	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
เพิ่มขึ้น	14	42.4	13	39.4	13	39.4
ไม่เปลี่ยนแปลง	10	30.3	9	27.3	8	24.2
ลดลง	9	27.3	11	33.3	12	36.4

จากตารางที่ 4.5 แสดงว่า ในปี พ.ศ.2545-46 ผู้ประกอบการร้อยละ 42.4 มีกำไร เพิ่มขึ้น ขณะที่ร้อยละ 30.3 แนวโน้มของผลกำไรไม่เปลี่ยนแปลง และร้อยละ 27.3 มีกำไรลดลง

ในปี พ.ศ.2546-47 ผู้ประกอบการร้อยละ 39.4 มีกำไรเพิ่มขึ้น ในขณะที่ร้อยละ 27.3 แนวโน้มของผลกำไรไม่เปลี่ยนแปลง และร้อยละ 33.3 มีกำไรลดลง

ในปี พ.ศ.2547-48 ผู้ประกอบการร้อยละ 39.4 มีกำไรเพิ่มขึ้น ในขณะที่ร้อยละ 24.2 แนวโน้มของผลกำไรไม่เปลี่ยนแปลง และร้อยละ 36.4 มีกำไรลดลง

ภาพที่ 4.1
แสดงแนวโน้มของกำไรของผู้ประกอบการตั้งแต่ พ.ศ. 2545 – 2548

2. แนวโน้มของจำนวนลูกค้า

พบว่า มีแนวโน้มดังในตารางที่ 4.6

ตารางที่ 4.6
แสดงแนวโน้มของจำนวนลูกค้าของผู้ประกอบการธุรกิจอาหารแช่แข็ง
กลุ่มผลิตภัณฑ์จากสัตว์น้ำตั้งแต่ พ.ศ. 2545-2548

แนวโน้ม	พ.ศ.2545-46		พ.ศ.2546-47		พ.ศ.2547-2548	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
เพิ่มขึ้น	12	36.4	14	42.4	15	45.5
ไม่เปลี่ยนแปลง	20	60.6	18	54.5	17	51.5
ลดลง	1	3.0	1	3.0	1	3.0

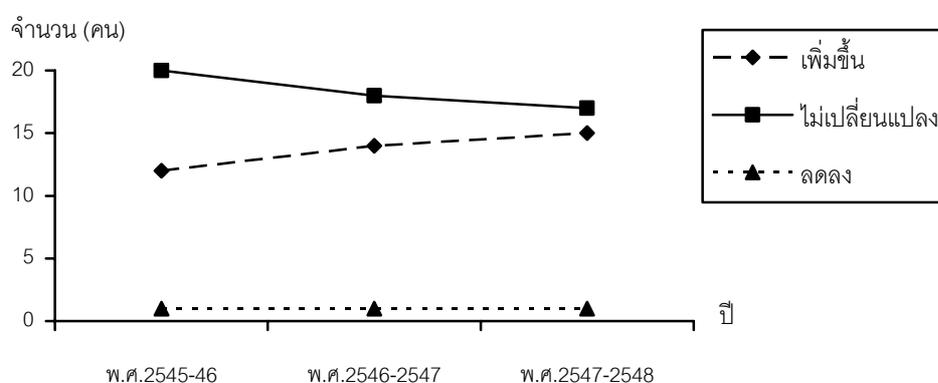
จากตารางที่ 4.6 แสดงให้เห็นว่าในปี พ.ศ.2545-46 ผู้ประกอบการร้อยละ 36.4 มีจำนวนลูกค้าเพิ่มขึ้น ในขณะที่ร้อยละ 60.6 แนวโน้มของจำนวนลูกค้าไม่เปลี่ยนแปลง และร้อยละ 3.0 มีจำนวนลูกค้าลดลง

ในปี พ.ศ.2546-47 ผู้ประกอบการร้อยละ 42.4 มีจำนวนลูกค้าเพิ่มขึ้น ในขณะที่ร้อยละ 54.5 แนวโน้มของจำนวนลูกค้าไม่เปลี่ยนแปลง และร้อยละ 3.0 มีจำนวนลูกค้าลดลง

ในปี พ.ศ.2547-48 ผู้ประกอบการร้อยละ 45.5 มีจำนวนลูกค้าเพิ่มขึ้น ในขณะที่ร้อยละ 51.5 แนวโน้มของจำนวนลูกค้าไม่เปลี่ยนแปลง และร้อยละ 3.0 มีจำนวนลูกค้าลดลง

ภาพที่ 4.2

แสดงแนวโน้มของจำนวนลูกค้าของผู้ประกอบการตั้งแต่ พ.ศ. 2545 – 2548

3. แนวโน้มของยอดขาย

พบว่าแนวโน้มดังในตารางที่ 4.7

ตารางที่ 4.7

แสดงแนวโน้มของยอดขายของผู้ประกอบการธุรกิจอาหารแช่แข็ง
กลุ่มผลิตภัณฑ์จากสัตว์น้ำตั้งแต่ พ.ศ. 2545-2548

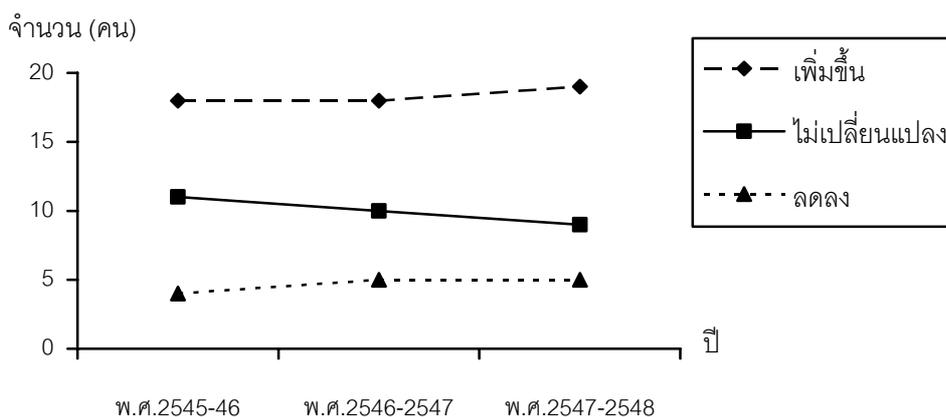
แนวโน้ม	พ.ศ.2545-46		พ.ศ.2546-47		พ.ศ.2547-2548	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
เพิ่มขึ้น	18	54.5	18	54.5	19	57.6
ไม่เปลี่ยนแปลง	11	33.3	10	30.3	9	27.3
ลดลง	4	12.1	5	15.2	5	15.2

จากตารางที่ 4.7 แสดงให้เห็นว่าในปี พ.ศ.2545-46 ผู้ประกอบการร้อยละ 54.5 มี ยอดขายเพิ่มขึ้น ในขณะที่ร้อยละ 33.3 แนวโน้มของยอดขายไม่เปลี่ยนแปลง และร้อยละ 12.1 มี จำนวนยอดขายลดลง

ในปี พ.ศ.2546-47 ผู้ประกอบการร้อยละ 54.5 มียอดขายเพิ่มขึ้น ในขณะที่ร้อยละ 30.3 แนวโน้มของยอดขายไม่เปลี่ยนแปลง และร้อยละ 15.2 มียอดขายลดลง

ในปี พ.ศ.2547-48 ผู้ประกอบการร้อยละ 57.6 มียอดขายเพิ่มขึ้น ในขณะที่ร้อยละ 27.3 แนวโน้มของยอดขายไม่เปลี่ยนแปลง และร้อยละ 15.2 มียอดขายลดลง

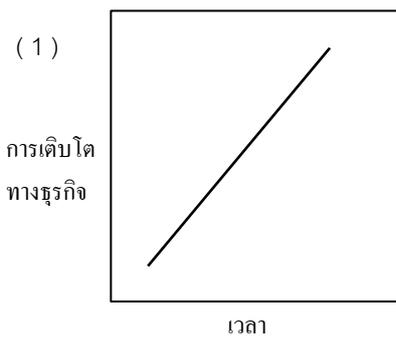
ภาพที่ 4.3
แสดงแนวโน้มของยอดขายของผู้ประกอบการตั้งแต่ พ.ศ. 2545 – 2548

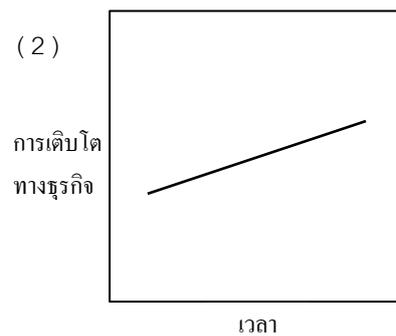
4. แนวโน้มของธุรกิจโดยรวม

ภาพที่ 4.4

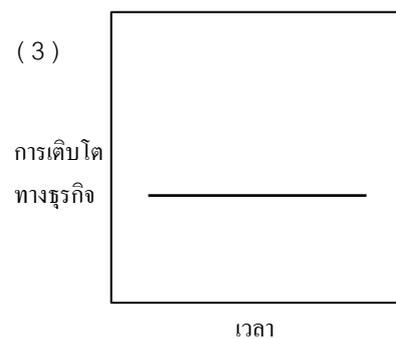
แสดงจำนวนผู้ประกอบการที่อธิบายแนวโน้มของธุรกิจโดยรวมด้วยแผนภาพของ
Beuederl, Presisendoerfer และ Ziegler (1992)

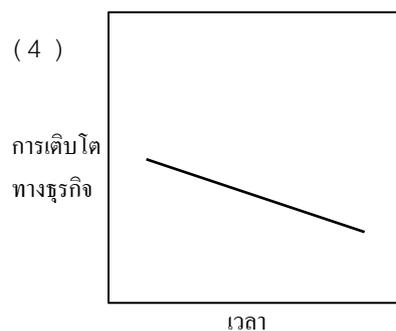
การเติบโตของธุรกิจอย่างรวดเร็ว
จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.0

การเติบโตของธุรกิจอย่างช้า
จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 39.4

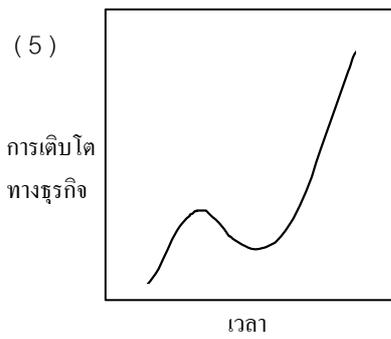
การหยุดนิ่งของธุรกิจ
จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0

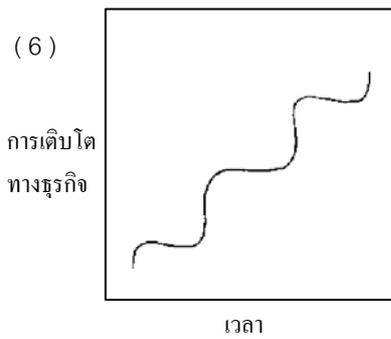
การถดถอยของธุรกิจ
จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 6.1

ภาพที่ 4.4 (ต่อ)

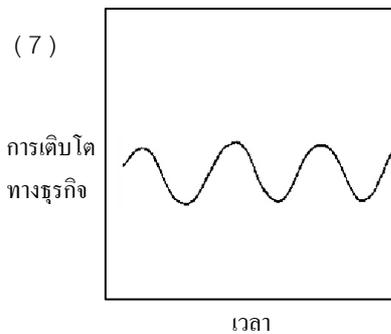
แสดงจำนวนผู้ประกอบการที่อธิบายแนวโน้มของธุรกิจโดยรวมด้วยแผนภาพของ
Beuederl, Presisendoerfer และ Ziegler (1992)

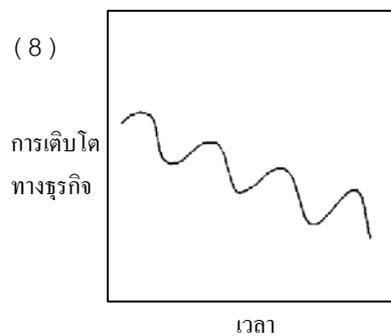
การเติบโตของธุรกิจอย่างรวดเร็วที่มีการแกว่งตัว
จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 18.2

การเติบโตของธุรกิจอย่างช้าๆที่มีการแกว่งตัว
จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 21.2

การหยุดนิ่งของธุรกิจที่มีการแกว่งตัว
จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 12.1

การถดถอยของธุรกิจที่มีการแกว่งตัว
จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0

5. การประเมินความสำเร็จโดยบุคคลอื่น

จากการสำรวจพบว่า ความสำเร็จที่ประเมินโดยบุคคลอื่น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 6.82 (จากคะแนนประเมิน 10 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.42)

6. ความพึงพอใจในความสำเร็จเมื่อเปรียบเทียบกับคู่แข่ง

จากการสำรวจพบว่า ความพึงพอใจในความสำเร็จเมื่อเปรียบเทียบกับคู่แข่ง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.09 (จากคะแนนประเมิน 5 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.84)

7. ความพึงพอใจในฐานะเจ้าของกิจการ

จากการสำรวจพบว่า ความพึงพอใจในฐานะเจ้าของกิจการ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.97 (จากคะแนนประเมิน 13 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.79)

8. ความพึงพอใจในรายได้

จากการสำรวจพบว่า ความพึงพอใจในรายได้ของเจ้าของกิจการ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.15 (จากคะแนนประเมิน 3 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.35)

9. แนวโน้มของจำนวนพนักงาน

พบว่ามีแนวโน้มดังในตารางที่ 4.7

ตารางที่ 4.8

แสดงแนวโน้มของจำนวนพนักงานของผู้ประกอบการธุรกิจอาหารแช่แข็ง
กลุ่มผลิตภัณฑ์จากสัตว์น้ำตั้งแต่ พ.ศ. 2545-2548

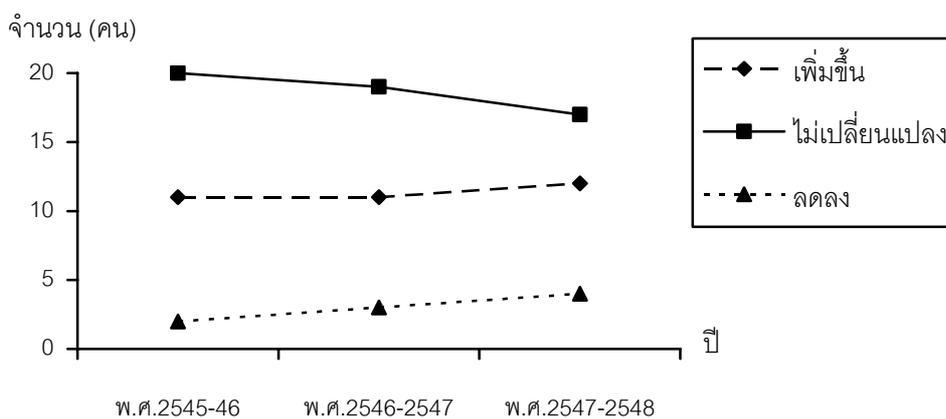
แนวโน้ม	พ.ศ.2545-46		พ.ศ.2546-47		พ.ศ.2547-2548	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
เพิ่มขึ้น	11	33.3	11	33.3	12	36.4
ไม่เปลี่ยนแปลง	20	60.6	19	57.6	17	51.5
ลดลง	2	6.1	3	9.1	4	12.1

จากตารางที่ 4.8 แสดงให้เห็นว่าในปี พ.ศ.2545-46 ผู้ประกอบการร้อยละ 33.3 มีจำนวนพนักงานเพิ่มขึ้น ในขณะที่ร้อยละ 60.6 แนวโน้มของจำนวนพนักงานไม่เปลี่ยนแปลง และร้อยละ 6.1 มีจำนวนพนักงานลดลง

ในปี พ.ศ.2546-47 ผู้ประกอบการร้อยละ 33.3 มีจำนวนพนักงานเพิ่มขึ้น ในขณะที่ ร้อยละ 57.6 แนวโน้มของจำนวนพนักงานไม่เปลี่ยนแปลง และร้อยละ 9.1 มีจำนวนพนักงาน ลดลง

ในปี พ.ศ.2547-48 ผู้ประกอบการร้อยละ 36.4 มีจำนวนพนักงานเพิ่มขึ้น ในขณะที่ ร้อยละ 51.5 แนวโน้มของจำนวนพนักงานไม่เปลี่ยนแปลง และร้อยละ 12.1 มีจำนวนพนักงาน ลดลง

ภาพที่ 4.5
แสดงแนวโน้มของจำนวนพนักงานของผู้ประกอบการตั้งแต่ พ.ศ. 2545 – 2548

10. ความสำเร็จที่ประเมินโดยผู้สัมภาษณ์

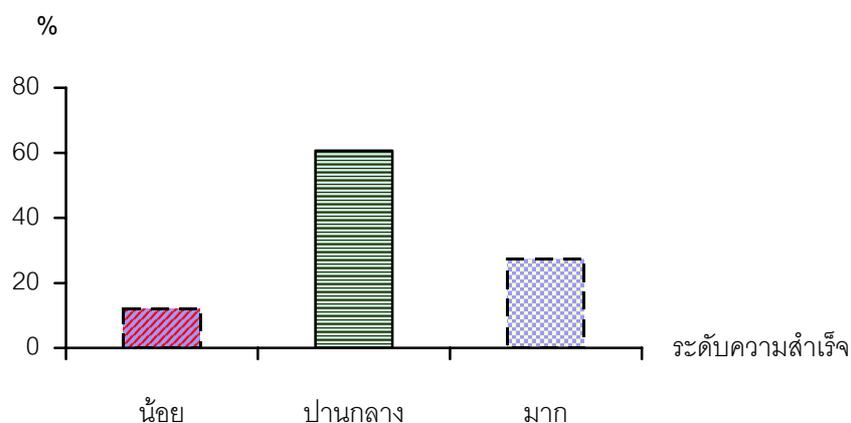
จากการสำรวจพบว่า ความสำเร็จที่ประเมินโดยผู้ประกอบการ มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.8 (จากคะแนนประเมิน 5 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.71)

ตารางที่ 4.9
แสดงระดับความสำเร็จโดยรวมของผู้ประกอบการธุรกิจอาหารแช่แข็ง
กลุ่มผลิตภัณฑ์จากสัตว์น้ำ

ระดับความสำเร็จ	ช่วงคะแนน	จำนวน	
		คน	ร้อยละ
น้อย	น้อยกว่าเท่ากับ 18	4	12.1
ปานกลาง	19-36	20	60.6
มาก	37-55	9	27.3
รวม		33	100.0

ทั้งนี้ ระดับความสำเร็จโดยรวมของผู้ประกอบการธุรกิจอาหารแช่แข็งกลุ่มผลิตภัณฑ์จากสัตว์น้ำทั้ง 33 คน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 31.65 (จากคะแนนประเมิน 55 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 9.477) โดยผู้ประกอบการร้อยละ 60.6 มีความสำเร็จปานกลาง ร้อยละ 27.3 มีความสำเร็จสูง และร้อยละ 12.1 มีความสำเร็จน้อย

ภาพที่ 4.6
แสดงร้อยละของผู้ประกอบการจำแนกตามระดับความสำเร็จ

**ส่วนที่ 3 ลักษณะของบุคลิกภาพทางอารมณ์ บุคลิกการเป็นผู้ประกอบการ
ภูมิความรู้ความชำนาญของผู้ประกอบการธุรกิจอาหารแช่แข็งกลุ่มผลิตภัณฑ์
จากสัตว์น้ำ**

บุคลิกภาพทางอารมณ์

บุคลิกภาพทางอารมณ์ของผู้ประกอบการมีสัดส่วนและลำดับ ดังตารางที่ 4.9

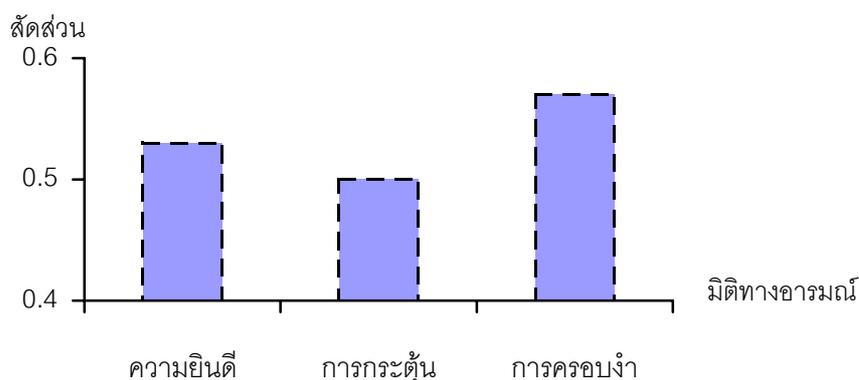
ตารางที่ 4.10

แสดงสัดส่วน และลำดับของบุคลิกภาพทางอารมณ์ของผู้ประกอบการ

บุคลิกภาพทางอารมณ์	ลำดับ	PAD Scale (สัดส่วน)
มิตินิยมยินดี	2	.53
มิตินิยมกระตุ้น	3	.50
มิตินิยมครอบงำ	1	.57

ภาพที่ 4.7

แสดงสัดส่วนของบุคลิกภาพทางอารมณ์ของผู้ประกอบการ

จากการสำรวจพบว่า บุคลิกภาพทางอารมณ์ของผู้ประกอบการในธุรกิจอาหารแช่แข็งกลุ่มผลิตภัณฑ์จากสัตว์น้ำมีบุคลิกภาพในมิตินิยมครอบงำ (Dominant) สูงที่สุด โดยมีสัดส่วน

เท่ากับ .57 ขณะที่มิติความยินดี (Pleasure) เป็นลำดับที่สองมีสัดส่วนเท่ากับ .53 และสุดท้ายคือ มิติการกระตุ้น (Arousal) มีสัดส่วนเท่ากับ .50

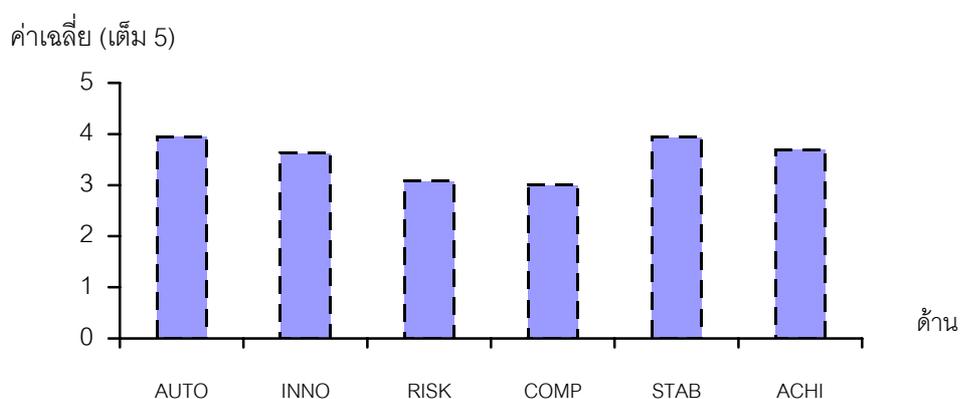
บุคลิกการเป็นผู้ประกอบการ

บุคลิกการเป็นผู้ประกอบการของผู้ประกอบการมีค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และลำดับ ดังตารางที่ 4.11

ตารางที่ 4.11
แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
และลำดับของบุคลิกการเป็นผู้ประกอบการของผู้ประกอบการ

บุคลิกการเป็นผู้ประกอบการ	ลำดับ	ค่าเฉลี่ย	S.D.
ความเป็นตัวของตัวเอง (AUTO)	1	3.95	.62
ความมีนวัตกรรม (INNO)	4	3.63	.85
ความกล้าเสี่ยง (RISK)	5	3.08	.73
ความก้าวร้าวในการแข่งขัน (COMP)	6	3.00	.50
ความสม่ำเสมอและใส่ใจในการเรียนรู้ (STAB)	2	3.94	.68
ความใส่ใจในความสำเร็จ (ACHI)	3	3.69	.57

ภาพที่ 4.8
แสดงค่าเฉลี่ยของบุคลิกการเป็นผู้ประกอบการของผู้ประกอบการ

จากการสำรวจพบว่า บุคลิกการเป็นผู้ประกอบการของผู้ประกอบการในธุรกิจอาหารแช่แข็งกลุ่มผลิตภัณฑ์จากสัตว์น้ำมีความเป็นตัวของตัวเองและความสม่ำเสมอและใส่ใจในการเรียนรู้ในระดับที่ใกล้เคียงกันมาก คือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.95 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .62) และ 3.94 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .68) ตามลำดับ รองลงมาคือ ความใส่ใจในความสำเร็จ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.69 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .57) ความมีนวัตกรรม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.63 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .85) ความกล้าเสี่ยง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.08 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .73) และสุดท้ายคือ ความก้าวร้าวในแข่งขัน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.00 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .50)

ภูมิความรู้ความชำนาญ

ภูมิความรู้ความชำนาญของผู้ประกอบการมีค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังตารางที่ 4.12

ตารางที่ 4.12

แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของภูมิความรู้ความชำนาญของผู้ประกอบการ

ภูมิความรู้ความชำนาญ	ค่าเฉลี่ย	S.D.
จำนวนปีที่ใช้ในการศึกษา	15.33	3.38
ความชำนาญในวิชาชีพ	2.85	1.61
ประสบการณ์ในการบริหาร	1.55	1.22

จากการสำรวจพบว่า ภูมิความรู้ความชำนาญของผู้ประกอบการในธุรกิจอาหารแช่แข็งกลุ่มผลิตภัณฑ์จากสัตว์น้ำ มีจำนวนปีที่ใช้ในการศึกษาเฉลี่ยเท่ากับ 15.33 ปี (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.38 ค่าต่ำสุด คือ 4 ปี และสูงสุด คือ 18 ปี) ขณะที่ความชำนาญในวิชาชีพ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.85 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.61 คะแนนประเมินคือ 5) และค่าเฉลี่ยของประสบการณ์ในการบริหารเท่ากับ 1.55 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.22 คะแนนประเมินคือ 5)

ส่วนที่ 4 ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานที่ 1 บุคลิกภาพทางอารมณ์มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการประกอบกิจการ

ตารางที่ 4.13
แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพทางอารมณ์
และความสำเร็จในการประกอบกิจการ

บุคลิกภาพทางอารมณ์	ความสำเร็จในการประกอบกิจการ
- มิติความยินดี	.570 **
- มิติการกระตุ้น	.498 **
- มิติการครอบงำ	.489 **

**p< .01

สมมติฐานที่ 1.1 มิติความยินดีมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสำเร็จในการประกอบกิจการ

จากการทดสอบสมมติฐาน พบความสัมพันธ์ทางบวกระหว่างมิติความยินดีกับความสำเร็จในการประกอบกิจการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .570, p < .01$) ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานที่ 1.1 ที่ว่า มิติความยินดีมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสำเร็จในการประกอบกิจการ

สมมติฐานที่ 1.2 มิติการกระตุ้นมีความสัมพันธ์ทางลบกับความสำเร็จในการประกอบกิจการ

จากการทดสอบสมมติฐาน พบความสัมพันธ์ทางบวกระหว่างมิติการกระตุ้นกับความสำเร็จในการประกอบกิจการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .498, p < .01$) ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานที่ 1.2 ที่ว่า มิติความยินดีมีความสัมพันธ์ทางลบกับความสำเร็จในการประกอบกิจการ

สมมติฐานที่ 1.3 มิติการครอบงำมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสำเร็จในการประกอบกิจการ

จากการทดสอบสมมติฐาน พบความสัมพันธ์ทางบวกระหว่างมิติการครอบงำกับความสำเร็จในการประกอบกิจการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .489, p < .01$) ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานที่ 1.3 ที่ว่า มิติการครอบงำมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสำเร็จในการประกอบกิจการ

สมมติฐานที่ 2 บุคลิกการเป็นผู้ประกอบการมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการประกอบกิจการ

ตารางที่ 4.14

แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกการเป็นผู้ประกอบการและความสำเร็จในการประกอบกิจการ

บุคลิกการเป็นผู้ประกอบการ	ความสำเร็จในการประกอบกิจการ
- ความเป็นตัวของตัวเอง	.254
- ความมีนวัตกรรม	.532 **
- ความกล้าเสี่ยง	.379 *
- ความก้าวร้าวในการแข่งขัน	.034
- ความสม่ำเสมอและใฝ่ใจในการเรียนรู้	.579 **
- ความใฝ่ใจในความสำเร็จ	.604 **

* $p < .05$

** $p < .01$

สมมติฐานที่ 2.1 ความเป็นตัวของตัวเองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสำเร็จในการประกอบกิจการ

จากการทดสอบสมมติฐาน ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างความเป็นตัวของตัวเองกับความสำเร็จในการประกอบกิจการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานที่ 2.1 ที่ว่า ความเป็นตัวของตัวเองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสำเร็จในการประกอบกิจการ

สมมติฐานที่ 2.2 ความมีนวัตกรรมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสำเร็จในการประกอบกิจการ

จากการทดสอบสมมติฐาน พบความสัมพันธ์ทางบวกระหว่างความมีนวัตกรรมกับความสำเร็จในการประกอบกิจการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .532, p < .01$) ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานที่ 2.2 ที่ว่า ความมีนวัตกรรมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสำเร็จในการประกอบกิจการ

สมมติฐานที่ 2.3 ความกล้าเสี่ยงมีความสัมพันธ์ทางลบกับความสำเร็จในการประกอบกิจการ

จากการทดสอบสมมติฐาน พบความสัมพันธ์ทางบวกระหว่างความกล้าเสี่ยงกับความสำเร็จในการประกอบกิจการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .379, p < .05$) ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานที่ 2.3 ที่ว่า ความกล้าเสี่ยงมีความสัมพันธ์ทางลบกับความสำเร็จในการประกอบกิจการ

สมมติฐานที่ 2.4 ความก้าวร้าวในการแข่งขันมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสำเร็จในการประกอบกิจการ

จากการทดสอบสมมติฐาน ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างความก้าวร้าวในการแข่งขันกับความสำเร็จในการประกอบกิจการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานที่ 2.4 ที่ว่า ความก้าวร้าวในการแข่งขันมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสำเร็จในการประกอบกิจการ

สมมติฐานที่ 2.5 ความสม่ำเสมอและใส่ใจในการเรียนรู้มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสำเร็จในการประกอบกิจการ

จากการทดสอบสมมติฐาน พบความสัมพันธ์ทางบวกระหว่างความสม่ำเสมอและใส่ใจในการเรียนรู้กับความสำเร็จในการประกอบกิจการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .579, p < .01$) ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานที่ 2.5 ที่ว่า ความสม่ำเสมอและใส่ใจในการเรียนรู้มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสำเร็จในการประกอบกิจการ

สมมติฐานที่ 2.6 ความใส่ใจในความสำเร็จมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสำเร็จในการผู้ประกอบการ

จากการทดสอบสมมติฐาน พบความสัมพันธ์ทางบวกระหว่างความใส่ใจในความสำเร็จกับความสำเร็จในการประกอบการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .604, p < .01$) ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานที่ 2.6 ที่ว่า ความใส่ใจในความสำเร็จมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสำเร็จในการประกอบการ

สมมติฐานที่ 3 ภูมิความรู้ความชำนาญมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการประกอบการ

ตารางที่ 4.15

แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างภูมิความรู้ความชำนาญและความสำเร็จในการประกอบการ

ภูมิความรู้ความชำนาญ	ความสำเร็จในการประกอบการ
- จำนวนปีที่ใช้ในการศึกษา	.357 *
- ความชำนาญในวิชาชีพ	.210
- ประสบการณ์ในการบริหาร	.348 *

* $p < .05$

สมมติฐานที่ 3.1 จำนวนปีที่ใช้ในการศึกษามีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสำเร็จในการประกอบการ

จากการทดสอบสมมติฐาน พบความสัมพันธ์ทางบวกระหว่างจำนวนปีที่ใช้ในการศึกษากับความสำเร็จในการประกอบการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .357, p < .05$) ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานที่ 3.1 ที่ว่า จำนวนปีที่ใช้ในการศึกษามีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสำเร็จในการประกอบการ

สมมติฐานที่ 3.2 ความชำนาญในวิชาชีพมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสำเร็จในการประกอบการ

จากการทดสอบสมมติฐาน ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างความชำนาญทางวิชาชีพกับความสำเร็จในการประกอบการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานที่ 3.2 ที่ว่า ความชำนาญในวิชาชีพมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสำเร็จในการประกอบการ

สมมติฐานที่ 3.3 ประสบการณ์ในการบริหารมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสำเร็จในการประกอบการ

จากการทดสอบสมมติฐาน พบความสัมพันธ์ทางบวกระหว่างประสบการณ์ในการบริหารกับความสำเร็จในการประกอบการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .348, p < .05$) ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานที่ 3.3 ที่ว่า ประสบการณ์ในการบริหารมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสำเร็จในการประกอบการ

สมมติฐานที่ 4 ภูมิความรู้ความชำนาญมีความสัมพันธ์กับบุคลิกการเป็นผู้ประกอบการ

ตารางที่ 4.16
แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกการเป็นผู้ประกอบการ
และภูมิความรู้ความชำนาญ

บุคลิกการเป็นผู้ประกอบการ	ภูมิความรู้ความชำนาญ		
	จำนวนปีที่ใช้ในการศึกษา	ความชำนาญในวิชาชีพ	ประสบการณ์ในการบริหาร
ความเป็นตัวของตัวเอง	.128	.047	.397 *
ความมีนวัตกรรม	.250	.059	.381 *
ความกล้าเสี่ยง	.248	-.009	.008
ความก้าวร้าวในการแข่งขัน	-.135	.217	.305 *
ความสม่ำเสมอและใส่ใจในการเรียนรู้	.160	.028	.451 **
ความใส่ใจในความสำเร็จ	.104	.154	.202

* $p < .05$, ** $p < .01$

สมมติฐานที่ 4.1 จำนวนปีที่ใช้ในการศึกษามีความสัมพันธ์ทางบวกกับบุคลิกการเป็นผู้ประกอบการ

จากการทดสอบสมมติฐาน ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนปีที่ใช้ในการศึกษากับบุคลิกการเป็นผู้ประกอบการในทุกลักษณะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานที่ 4.1 ที่ว่า จำนวนปีที่ใช้ในการศึกษามีความสัมพันธ์ทางบวกกับบุคลิกการเป็นผู้ประกอบการ

สมมติฐานที่ 4.2 ความชำนาญในวิชาชีพมีความสัมพันธ์ทางบวกกับบุคลิกการเป็นผู้ประกอบการ

จากการทดสอบสมมติฐาน ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างความชำนาญในวิชาชีพกับบุคลิกการเป็นผู้ประกอบการในทุกลักษณะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานที่ 4.2 ที่ว่า ความชำนาญในวิชาชีพมีความสัมพันธ์ทางบวกกับบุคลิกการเป็นผู้ประกอบการ

สมมติฐานที่ 4.3 ประสบการณ์ในการบริหารมีความสัมพันธ์ทางบวกกับบุคลิกการเป็นผู้ประกอบการ

จากการทดสอบสมมติฐาน พบความสัมพันธ์ทางบวกระหว่างประสบการณ์ในการบริหารกับบุคลิกการเป็นผู้ประกอบการในบางลักษณะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนี้

ประสบการณ์ในการบริหารมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความเป็นตัวของตัวเองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .397, p < .05$)

ประสบการณ์ในการบริหารมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความมีนวัตกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .381, p < .05$)

ประสบการณ์ในการบริหารมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความก้าวร้าวในการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .305, p < .05$)

ประสบการณ์ในการบริหารมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสม่ำเสมอและใส่ใจในการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .451, p < .01$)

และไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์ในการบริหารกับความกล้าเสี่ยง และความใส่ใจในความสำเร็จอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานที่ 4.3 ที่ว่า ประสบการณ์ในการบริหารมีความสัมพันธ์ทางบวกกับบุคลิกการเป็นผู้ประกอบการ

สมมติฐานที่ 5 บุคลิกการเป็นผู้ประกอบการมีความสัมพันธ์กับบุคลิกภาพทางอารมณ์

ตารางที่ 4.17
แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกการเป็นผู้ประกอบการ
และบุคลิกภาพทางอารมณ์

บุคลิกการเป็นผู้ประกอบการ	บุคลิกภาพทางอารมณ์		
	มิติความยินดี	มิติการกระตุ้น	มิติการครอบงำ
ความเป็นตัวของตัวเอง	.401 *	.502 **	.338 *
ความมีนวัตกรรม	.478 **	.377 *	.449 **
ความกล้าเสี่ยง	.064	.119	.213
ความก้าวร้าวในการแข่งขัน	.216	.263	-.006
ความสม่ำเสมอและใส่ใจในการเรียนรู้	.366 *	.386 *	.464 **
ความใส่ใจในความสำเร็จ	.670 **	.664 **	.574 **

* $p < .05$

** $p < .01$

สมมติฐานที่ 5.1 ความเป็นตัวของตัวเองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับบุคลิกภาพทางอารมณ์

จากการทดสอบสมมติฐาน พบความสัมพันธ์ทางบวกระหว่างความเป็นตัวของตัวเองกับบุคลิกภาพทางอารมณ์ในทุกมิติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนี้

ความเป็นตัวของตัวเองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับมิติความยินดีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .401, p < .05$)

ความเป็นตัวของตัวเองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับมิติการกระตุ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .502, p < .01$)

ความเป็นตัวของตัวเองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับมิติการครอบงำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .338, p < .05$)

ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานที่ 5.1 ที่ว่า ความเป็นตัวของตัวเองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับบุคลิกภาพทางอารมณ์

สมมติฐานที่ 5.2 ความมีวินัยธรรมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับบุคลิกภาพทาง

อารมณ์

จากการทดสอบสมมติฐาน พบความสัมพันธ์ทางบวกระหว่างความมีวินัยธรรมกับบุคลิกภาพทางอารมณ์ในทุกมิติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนี้

ความมีวินัยธรรมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับมิติความยินดีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .478, p < .01$)

ความมีวินัยธรรมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับมิติการกระตุ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .377, p < .05$)

ความมีวินัยธรรมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับมิติการครอบงำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .449, p < .01$)

ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานที่ 5.2 ที่ว่า ความมีวินัยธรรมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับบุคลิกภาพทางอารมณ์

สมมติฐานที่ 5.3 ความกล้าเสี่ยงมีความสัมพันธ์ทางบวกกับบุคลิกภาพทางอารมณ์

จากการทดสอบสมมติฐาน ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างความกล้าเสี่ยงกับบุคลิกภาพทางอารมณ์ในทุกมิติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานที่ 5.3 ที่ว่า ความกล้าเสี่ยงมีความสัมพันธ์ทางบวกกับบุคลิกภาพทางอารมณ์

สมมติฐานที่ 5.4 ความก้าวร้าวในการแข่งขันมีความสัมพันธ์ทางบวกกับบุคลิกภาพ

ทางอารมณ์

จากการทดสอบสมมติฐาน ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างความก้าวร้าวในการแข่งขันกับบุคลิกภาพทางอารมณ์ในทุกมิติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานที่ 5.4 ที่ว่า ความก้าวร้าวในการแข่งขันมีความสัมพันธ์ทางบวกกับบุคลิกภาพทางอารมณ์

สมมติฐานที่ 5.5 ความสม่ำเสมอและใส่ใจในการเรียนรู้มีความสัมพันธ์ทางบวกกับ

บุคลิกภาพทางอารมณ์

จากการทดสอบสมมติฐาน พบความสัมพันธ์ทางบวกระหว่างความสม่ำเสมอและใส่ใจในการเรียนรู้กับบุคลิกภาพทางอารมณ์ในทุกมิติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนี้

ความสม่ำเสมอและใส่ใจในการเรียนรู้มีความสัมพันธ์ทางบวกกับมิติความยินดีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .366, p < .05$)

ความสม่ำเสมอและใส่ใจในการเรียนรู้มีความสัมพันธ์ทางบวกกับมิติการกระตุ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .386, p < .05$)

ความสม่ำเสมอและใส่ใจในการเรียนรู้มีความสัมพันธ์ทางบวกกับมิติการครอบงำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .464, p < .01$)

ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานที่ 5.5 ที่ว่า ความสม่ำเสมอและใส่ใจในการเรียนรู้มีความสัมพันธ์ทางบวกกับบุคลิกภาพทางอารมณ์

สมมติฐานที่ 5.6 ความใส่ใจในความสำเร็จมีความสัมพันธ์ทางบวกกับบุคลิกภาพทางอารมณ์

จากการทดสอบสมมติฐาน พบความสัมพันธ์ทางบวกระหว่างความใส่ใจในความสำเร็จกับบุคลิกภาพทางอารมณ์ในทุกมิติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนี้

ความใส่ใจในความสำเร็จมีความสัมพันธ์ทางบวกกับมิติความยินดีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .670, p < .01$)

ความใส่ใจในความสำเร็จมีความสัมพันธ์ทางบวกกับมิติการกระตุ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .664, p < .01$)

ความใส่ใจในความสำเร็จมีความสัมพันธ์ทางบวกกับมิติการครอบงำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .574, p < .01$)

ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานที่ 5.6 ที่ว่า ความใส่ใจในความสำเร็จมีความสัมพันธ์ทางบวกกับบุคลิกภาพทางอารมณ์

สมมติฐานที่ 6 บุคลิกภาพทางอารมณ์มีความสัมพันธ์กับภูมิความรู้ความชำนาญ

ตารางที่ 4.18
แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพทางอารมณ์
และภูมิความรู้ความชำนาญ

ภูมิความรู้ความชำนาญ	บุคลิกภาพทางอารมณ์		
	มิติความยินดี	มิติการกระตุ้น	มิติการครอบงำ
จำนวนปีที่ใช้ในการศึกษา	.143	.227	.113
ความชำนาญในวิชาชีพ	.265	.273	.168
ประสบการณ์ในการบริหาร	.222	.276	.283

สมมติฐานที่ 6.1 มิติความยินดีมีความสัมพันธ์ทางบวกกับภูมิความรู้ความชำนาญ

สมมติฐานที่ 6.2 มิติการกระตุ้นมีความสัมพันธ์ทางบวกกับภูมิความรู้ความชำนาญ

สมมติฐานที่ 6.3 มิติการครอบงำมีความสัมพันธ์ทางบวกกับภูมิความรู้ความ

ชำนาญ

จากการทดสอบสมมติฐาน ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพทางอารมณ์กับภูมิความรู้ความชำนาญในทุกมิติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานที่ 6 ที่ว่าบุคลิกภาพทางอารมณ์มีความสัมพันธ์กับภูมิความรู้ความชำนาญ ซึ่งประกอบด้วยสมมติฐานที่ 6.1 สมมติฐานที่ 6.2 และสมมติฐานที่ 6.3 ทั้งหมด

สมมติฐานที่ 7 บุคลิกภาพทางอารมณ์ บุคลิกการเป็นผู้ประกอบการ ภูมิความรู้ความชำนาญ มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการประกอบการ

ทำการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบนำตัวแปรเข้าแบบขั้นตอน (Method Stepwise) โดยมีความสำเร็จในการประกอบการเป็นตัวแปรตาม และตัวแปรต้นคือ บุคลิกภาพทางอารมณ์ บุคลิกการเป็นผู้ประกอบการ และภูมิความรู้ความชำนาญ ได้ผลการวิเคราะห์ดังนี้

ตารางที่ 4.19

แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ และการทดสอบแบบจำลอง
โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนของการวิเคราะห์ถดถอยแบบขั้นตอน (Stepwise)

R	R ²	Adjusted R ²	Standard Error of the Estimates	F	p-value
.695	.482	.447	6.937	13.512 ***	.000

***p< .001

จากตารางที่ 4.19 แสดงว่า ผลการวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณ พบว่า บุคลิกการเป็นผู้ประกอบการมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ .686 โดยที่ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณกำลังสองเท่ากับ .482 หรือความแปรปรวนในความสำเร็จสามารถอธิบายได้ด้วยบุคลิกการเป็นผู้ประกอบการ ร้อยละ 48.2

จากผลการวิเคราะห์ข้างต้น จึงยอมรับสมมติฐานที่ 7 ที่ว่า บุคลิกภาพทางอารมณ์ บุคลิกการเป็นผู้ประกอบการ ภูมิความรู้ความชำนาญ มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการประกอบการ และเมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อทดสอบสมมติฐานที่ว่าค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐานอย่างน้อยตัวใดตัวหนึ่งที่มีความสามารถในการพยากรณ์ตัวแปรเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ พบว่า ความใฝ่ใจในความสำเร็จและความสม่ำเสมอและใฝ่ใจในการเรียนรู้มีความสามารถในการพยากรณ์ความสำเร็จอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (F = 13.512, p<.001)

ตารางที่ 4.20

แสดงค่าสถิติจากการทดสอบตัวแปรต้นที่ใช้ในการสร้างสมการพยากรณ์ความสำเร็จ
ในการประกอบการที่ได้รับเลือกเข้าสมการถดถอยแบบขั้นตอน (Stepwise)

ตัวแปรพยากรณ์	Coefficient (B)	SE (B)	Beta	t	p-value
ค่าคงที่	-13.315	8.815		-1.510	.142
ความใฝ่ใจในความสำเร็จ	7.156	2.488	.446	2.876 *	.007
ความสม่ำเสมอและใฝ่ใจในการเรียนรู้	4.821	2.122	.352	2.272 *	.031

*p< .05

ข้อมูลจากตารางที่ 4.20 แสดงว่า ตัวแปรที่สามารถพยากรณ์ความสำเร็จของผู้ประกอบการได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือ บุคลิกการเป็นผู้ประกอบการในด้านความใฝ่ใจในความสำเร็จ และความสม่ำเสมอและใฝ่ใจในการเรียนรู้ จึงสามารถสร้างสมการพยากรณ์ความสำเร็จได้ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Z = (.446) \text{ ความใฝ่ใจในความสำเร็จ} + (.352) \text{ ความสม่ำเสมอและใฝ่ใจในการเรียนรู้}$$

สมการพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนดิบ

$$\text{ความสำเร็จในการประกอบการ} = (-13.315) + (7.156) \text{ ความใฝ่ใจในความสำเร็จ} \\ + (4.821) \text{ ความสม่ำเสมอและใฝ่ใจในการเรียนรู้}$$

เมื่อทำการทดสอบค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐานของตัวแปรพยากรณ์ (Beta) ที่ละตัวแปร โดยใช้ค่าสถิติที่ (t) พบว่า มีเพียงตัวแปร 2 ตัวแปรที่สามารถพยากรณ์ความสำเร็จได้ ดังนี้

ความใฝ่ใจในความสำเร็จสามารถพยากรณ์ความสำเร็จในการประกอบการได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (Beta = .446, t = 2.876, p<.05)

ความสม่ำเสมอและใฝ่ใจในการเรียนรู้สามารถพยากรณ์ความสำเร็จได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (Beta = .352, t = 2.272, p<.05)

สรุปผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย

ตารางที่ 4.21
แสดงการสรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานการวิจัย	สรุปผลการวิจัย
<u>สมมติฐานที่ 1</u> บุคลิกภาพทางอารมณ์มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการประกอบการ	
สมมติฐานที่ 1.1 มิตិความยินดีมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสำเร็จในการประกอบการ	ยอมรับ
สมมติฐานที่ 1.2 มิติกการกระตุ้นมีความสัมพันธ์ทางลบกับความสำเร็จในการประกอบการ	ปฏิเสธ
สมมติฐานที่ 1.3 มิติกการครอบงำมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสำเร็จในการประกอบการ	ยอมรับ
<u>สมมติฐานที่ 2</u> บุคลิกการเป็นผู้ประกอบการมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการประกอบการ	
สมมติฐานที่ 2.1 ความเป็นตัวของตัวเองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสำเร็จในการประกอบการ	ปฏิเสธ
สมมติฐานที่ 2.2 ความมีนวัตกรรมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสำเร็จในการประกอบการ	ยอมรับ
สมมติฐานที่ 2.3 ความกล้าเสี่ยงมีความสัมพันธ์ทางลบกับความสำเร็จในการประกอบการ	ปฏิเสธ
สมมติฐานที่ 2.4 ความก้าวร้าวในการแข่งขันมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสำเร็จในการประกอบการ	ปฏิเสธ
สมมติฐานที่ 2.5 ความสม่ำเสมอและใส่ใจในการเรียนรู้มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสำเร็จในการประกอบการ	ยอมรับ
สมมติฐานที่ 2.6 ความใส่ใจในความสำเร็จมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสำเร็จในการผู้ประกอบการ	ยอมรับ

ตารางที่ 4.21 (ต่อ)
แสดงการสรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

	สมมติฐานการวิจัย	สรุปผลการวิจัย
<u>สมมติฐานที่ 3</u>	ภูมิความรู้ความชำนาญมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการประกอบการ	
สมมติฐานที่ 3.1	จำนวนปีที่ใช้ในการศึกษามีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสำเร็จในการประกอบการ	ยอมรับ
สมมติฐานที่ 3.2	ความชำนาญในวิชาชีพมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสำเร็จในการประกอบการ	ปฏิเสธ
สมมติฐานที่ 3.3	ประสบการณ์ในการบริหารมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสำเร็จในการประกอบการ	ยอมรับ
<u>สมมติฐานที่ 4</u>	ภูมิความรู้ความชำนาญมีความสัมพันธ์กับบุคลิกการเป็นผู้ประกอบการ	
สมมติฐานที่ 4.1	จำนวนปีที่ใช้ในการศึกษามีความสัมพันธ์ทางบวกกับบุคลิกการเป็นผู้ประกอบการ	ปฏิเสธ
สมมติฐานที่ 4.2	ความชำนาญในวิชาชีพมีความสัมพันธ์ทางบวกกับบุคลิกการเป็นผู้ประกอบการ	ปฏิเสธ
สมมติฐานที่ 4.3	ประสบการณ์ในการบริหารมีความสัมพันธ์ทางบวกกับบุคลิกการเป็นผู้ประกอบการ	ยอมรับ
<u>สมมติฐานที่ 5</u>	บุคลิกการเป็นผู้ประกอบการมีความสัมพันธ์กับบุคลิกภาพทางอารมณ์	
สมมติฐานที่ 5.1	ความเป็นตัวของตัวเองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับบุคลิกภาพทางอารมณ์	ยอมรับ
สมมติฐานที่ 5.2	ความมีนวัตกรรมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับบุคลิกภาพทางอารมณ์	ยอมรับ
สมมติฐานที่ 5.3	ความกล้าเสี่ยงมีความสัมพันธ์ทางบวกกับบุคลิกภาพทางอารมณ์	ปฏิเสธ

ตารางที่ 4.21 (ต่อ)
แสดงการสรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานการวิจัย	สรุปผลการวิจัย
สมมติฐานที่ 5.4 ความก้าวร้าวในการแข่งขันมีความสัมพันธ์ทางบวกกับบุคลิกภาพทางอารมณ์	ปฏิเสธ
สมมติฐานที่ 5.5 ความสม่ำเสมอและใส่ใจในการเรียนรู้มีความสัมพันธ์ทางบวกกับบุคลิกภาพทางอารมณ์	ยอมรับ
สมมติฐานที่ 5.6 ความใส่ใจในความสำเร็จมีความสัมพันธ์ทางบวกกับบุคลิกภาพทางอารมณ์	ยอมรับ
<u>สมมติฐานที่ 6</u> บุคลิกภาพทางอารมณ์มีความสัมพันธ์กับภูมิความรู้ความชำนาญ	
สมมติฐานที่ 6.1 มิติความยินดีมีความสัมพันธ์ทางบวกกับภูมิความรู้ความชำนาญ	ปฏิเสธ
สมมติฐานที่ 6.2 มิติการกระตุ้นมีความสัมพันธ์ทางบวกกับภูมิความรู้ความชำนาญ	ปฏิเสธ
สมมติฐานที่ 6.3 มิติการครอบงำมีความสัมพันธ์ทางบวกกับภูมิความรู้ความชำนาญ	ปฏิเสธ
<u>สมมติฐานที่ 7</u> บุคลิกภาพทางอารมณ์ บุคลิกการเป็นผู้ประกอบการ ภูมิความรู้ความชำนาญ มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการประกอบการ	ยอมรับ